

καταλάβει τί είχε συμβῆ, περίμενε υπομονετικά νά του ἀνοίξουν τὸ σκέπασμα τῆς κόφας. Μὰ ἀφοῦ πέρασε ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, ἀνασήκωσε ἑλαφρὰ τὸ σκέπασμα καὶ τὸ τρομαγμένο του κεφάλι πρόβαλε, ρίχνοντας ἕνα βλέμμα ἀγωνίας σὸ δρόμο.

— «Αἱ φώναξε μιὰ γρηῃ κυρία πού περνοῦσε στὸ ἀντικρινὸ πεζοδρόμιο. Ἐνας ἀποκεφαλισμένος!»

Καὶ λιποθύμησε μέσα στὰ χέρια τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, πού εἶχαν σκάσει στὰ γέλια. Ἡ κόφα ἐν τῷ μεταξύ ξανάκλεισε. Ἐνῶ οἱ νεαροὶ μας μετέφεραν τὴ γρηῃ κυρία σ' ἕνα φαρμακεῖο, δύο ἀστυφύλακες, πού περνοῦσαν ἀπὸ τὸ δρόμο κουβεντιάζοντας φιλοσοφικά, στάθηκαν μπροστὰ στὴν κόφα.

— Ἀκούς ἐκεῖ, εἶπεν ὁ ἕνας, νάχουν ἀφήσει ἔξω τέτοια ὦρα τὴν κόφα τῶν σκουπιδιῶν. Καὶ πῆγε νά εἰδοποιήσῃ τὴ θυρωρὸ τοῦ σπιτιοῦ, μπρὸς στὸ ὁποῖο ἦταν ἡ κόφα, νά τὴν πάρῃ μέσα.

Ἡ θυρωρὸς θῆκε ἔξω διαμαρτυρομένη πὼς δὲν εἶνε δική της. Καὶ ἄρχισε νά συζητῇ με τοὺς ἀστυφύλακες γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς μυστηριώδους κόφας. Οἱ καλλιτέχναι, κάνοντας τὸν ἀνήσυχο, εἶχαν πλησιάσει κι' αὐτοί.

— Πρέπει νά τὴν ἀνοίξουμε, ἔλεγαν οἱ ἀστυφύλακες.

— Σίγουρα θάχῃ κανένα ἐκρηκτικὸ μηχανήμα, εἶπε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλιτέχναις.

Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις πάγωσε ἀμέσως τὸ ζῆλο τῶν φρουρῶν τῆς τάξεως, οἱ ὁποῖοι εἶπαν:

— Τότε πρέπει νά εἰδοποιήσουμε τὸν κ. ἀστυνόμο!

Ἐτοιμαζόντουσαν νά πραγματοποιήσουν τὴν ἀπόφασί τους, ὅταν ἡ γρηῃ κυρία πού εἶχε συνέλθει ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ τὴν λιποθυμία της, ἔφτασε ἐπὶ τόπου καὶ τοὺς εἶπε ὅτι ἦταν βέβαιη πὼς εἶχε δῆ προηγουμένως ἕνα κομμένο κεφάλι στὴν κόφα.

— Τότε πρόκειται περὶ ἐγκλήματος! εἶπεν ὁ ἕνας ἀστυφύλακας.

— Νά πᾶμε τὴν κόφα στὸ νεκροτομεῖο! εἶπεν ὁ ἄλλος.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή τὸ σκέπασμα τῆς κόφας ἀνασηκώθηκε. Ἐνας ἄνθρωπος ὀλόγυμος θῆκε ἀπὸ μέσα κι' ἄρχισε νά τρέχῃ καταδιωκόμενος ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακες κι' ἀπ' ὄλο τὸ πλῆθος πού εἶχε συγκεντρωθῆ.

Στὸ τέλος τὸν ἔπιασαν, μὰ ἀντὶ νά τὸν πᾶνε στὸ νεκροτομεῖο, ὅπως σκόπευαν στὴν ἀρχῇ, τὸν ἐπῆγαν στὸ φρενοκομεῖο, γιὰτὶ εἶχε τρελλαθῆ...

Ἐκεῖ ὁ δήμαρχος τοῦ Βατραχοχωρίου ἔμεινε ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ἡ τρέλλα του ἦταν νά νομίζῃ πὼς τὸν εἶχαν δολοφονήσει καὶ τὸν εἶχαν κλείσει σὲ μιὰ κόφα.

Λ. ΞΑΝΘΡΟΦ

ΞΕΝΑΙ ΠΟΙΗΤΡΙΑΙ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΛΟΣ

(Τῆς Βασιλίσσης Ἑλένης τῆς Ἰταλίας)

Λέγει στὴν κόρη ἢ μάνα της: «Γιατὶ πικρὰ, γλυκεῖά μου κόρη, ἀναστενάξεις; Πὼς χαίρεται καὶ πὼς χαμογελά ἡ φύσι ὀλόγυρά σου δὲν κυττάξεις;

Εἶν' ὠμορφος ὁ κόσμος... Ὁ οὐρανὸς γαλάζιος, κ' εἶν' ἡ γῆ μυριανθισμένη. Κυττάξε δέντρα, θάλασσες, βουνά... Σὰ ζωγραφιὰ δὲν μοιάζουνε γραμμένη;

Ὁ ἥλιος τὴ μέρα φῶς χρυσὸ σκορπᾷ, τὴ νύχτα πάλι τᾶστρα σὰ διαμάντια λαμποκοποῦν, καὶ λυπημένη ἐσὺ στέκεις σὲ τόσες ὠμορφιές ἀγνάντια»

Κ' ἡ κόρη με τὴν ὄψι τὴ χλωμῇ, τὰ λυπημένα ὕγρά της μάτια κλείνει, τὸ παλληκάρι βλέπει π' ἀγαπᾷ... Ὁ κόσμος ὅλος εἶν' αὐτὸ γιὰ κείνη...

Μετάφρασις ΜΑΡΙΑΣ ΖΑΜΠΑ

Μόνον τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» ἀγοράζει, εἰς ἀπολύτως ἰκανοποιητικὰ τιμὰς, παλαιὰ βιβλία, ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, πρὸ τοῦ 1900, διάφορα φυλλάδια, παλιὰς φωτογραφίες, εἰκόνες, ἔγγραφα κ.τ.λ. Πληροφορία: Γραφεῖα «Μπουκέτου», Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5, Κήπος Κλαυθμῶνος, 3—9 μ. μ. καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακάς.

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἐξέδωκε μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του μίαν σειρὰν ἀριστουργηματικῶν μυθιστορημάτων.

Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ δύνανται νά τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἀναγνώσται μας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β' (ἐναντι πλατείας Κλαυθμῶνος), πρὸς 8 δραχ. ἕκαστον.

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρο.
- 2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββᾶ Πρεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Α. Δουμά (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμά (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ.
- 11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος
- 12) ντὲ Σεμουᾶ.
«Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ.
- 14) «ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ — Β' μέρος τοῦ «ΩΡΑΙΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» (μόλις ἐξεδόθη.) (Σελίδες 400. Δραχμαὶ 10).

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας με δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.

«Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡ ΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας).

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα, εἰδοποιοῦνται ὁμῶς οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νά τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.